

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Kasíkové a soudkyně JUDr. Evy Kratzerové a Mgr. Kláry Obrtlíkové ve věci

oprávněné: **Intrum Czech, s.r.o.**, IČ 27221971
sídlem Prosecká 851/64, 190 00 Praha 9

proti
povinnému: **Martin Horeš**, narozený 13. 11. 1983
bytem Dubenec 48, 261 01 Dubenec

za účasti
odvolatelky: **Česká republika – Okresní soud v Příbrami**
sídlem Milínská 167, 261 28 Příbram

o zastavení exekuce

o odvolání ČR – Okresního soudu v Příbrami proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorský úřad Cheb, ze dne 2. 6. 2025, č. j. 176 EX 06055/14-81

takto:

Usnesení soudního exekutora se v napadeném výroku IV. potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 2. 6. 2025, č. j. 176 EX 06055/14-81 soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb (dále jen „soudní exekutor“), rozhodl, že exekuce sp. zn. 176 EX 06055/14 vedená na základě pověření Okresního soudu v Příbrami ze dne 16. 9. 2014, č. j. 23 EXE 2573/2014 -22 se zastavuje (výrok I.), že náklady exekuce se určují ve výši 7 865 Kč včetně DPH (výrok II.), že soudní exekutor nemá v souvislosti se zastavením exekuce vůči účastníkům řízení nárok na náhradu nákladů exekuce (výrok III.), že soudnímu exekutorovi se za úkony spojené se zastavením exekuce přiznává paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 907,50 Kč; tuto paušální náhradu je soudnímu exekutorovi povinna uhradit Česká republika – Okresní soud v Příbrami ve lhůtě čtyř měsíců od právní moci tohoto usnesení (výrok IV.) a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů exekuce ani řízení o zastavení exekuce (výrok V.).
2. Soudní exekutor odkázal na ustanovení § 55 odst. 7 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“), a uzavřel, že exekuční řízení bylo zahájeno dne 9. 9. 2014. Doložka provedení exekuce byla vyznačena dne 6. 11. 2014. V exekuci nebyla a není postižena nemovitá věc. V exekuci nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti. V exekuci nenastaly skutečnosti ve smyslu § 55 odst. 12 exekučního řádu. Oprávněné byla doručena výzva dle § 55 odst. 7 exekučního řádu, ke které se nevyjádřila. Dále pak soudní exekutor odkázal na § 55 odst. 13 exekučního řádu a na bod 1 článku II. přechodných ustanovení zákona č. 255/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 120/ 2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „náhradová novela exekučního řádu“), a rozhodl, že mu náleží paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 907,50 Kč (vč. DPH), která je tímto usnesením zastavována.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

3. Česká republika – Okresní soud v Příbrami (dále jen „odvolatelka“) podala proti výroku IV. shora označeného usnesení odvolání. Namítala, že dle napadeného usnesení a přehledu údajů byla doložka provedení exekuce vyznačena dne 6. 11. 2014. V exekuci nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a šestiletá lhůta bezvýslednosti podle § 55 odst. 7 exekučního řádu uplynula dne 26. 8. 2023. Výzva dle § 55 odst. 7 exekučního řádu však byla oprávněně doručena až dne 30. 4. 2025, tedy po více než 12 měsících od data účinnosti náhradové novely exekučního řádu. Odvolatelka tak měla za to, že v projednávané věci soudní exekutor nemá na paušální náhradu nákladů spojenou se zastavením exekuce právo, neboť proces zastavování bezvýsledných exekucí, u nichž uplynula doba bezvýslednosti ještě před účinností náhradové novely exekučního řádu, měl být realizován (nebo alespoň zahájen) ve lhůtě 12 měsíců ode dne 26. 8. 2023, což se v tomto případě nestalo. Odvolatelka proto navrhla, aby odvolací soud napadený výrok IV. změnil tak, že se soudnímu exekutorovi paušální náhrada nákladů exekuce nepřiznává.
4. Soudní exekutor k odvolání uvedl, že dle jeho názoru podmínky pro zastavení exekučního řízení dle § 55 odst. 7 exekučního řádu byly splněny. Lhůta posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce sice uplynula již dne 6. 11. 2020, avšak následně bylo dne 26. 8. 2021 pod sp. zn. KSPH 68 INS 15721/2021 zahájeno insolvenční řízení povinného, které bylo ukončeno až dne 19. 2. 2025. Dle soudního exekutora tak podle § 55 odst. 7 exekučního řízení lhůta pro vydání usnesení o zastavení exekuce běží až do 19. 2. 2026 a je tak zcela evidentní, že podmínky pro zastavení exekuce byly ze zákona splněny ještě před zahájením tohoto insolvenčního řízení. Nic tak nebrání tomu, aby bylo řízení zastaveno. Tento postup je dle soudního exekutora podpořen i výkladem Ministerstva spravedlnosti ČR, které vydalo Stanovisko k uvedené problematice, včetně doplnění jejího Stanoviska k přiznávání náhrady nákladů oprávněných při zastavování tzv. bezvýsledných exekucí dle § 55 odst. 7 až 13 exekučního řádu.
5. V souladu s ustanovením § 52 odst. 1 exekučního řádu a § 254 odst. 8 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) Krajský soud v Praze jako soud odvolací k projednání odvolání nenařizoval jednání.
6. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, subjektem oprávněným jej podat, je přípustné a obsahuje zákonem předvídané náležitosti (§ 201, § 202, § 204 odst. 1 a § 205 o.s.ř.), přezkoumal napadený výrok IV. usnesení spolu s řízením, které jeho vydání předcházelo, podle § 212 a § 212a odst. 1, 6 o.s.ř., a dospěl k následujícím závěrům. Ve zbývajících výrocích I., II., III. a V. nabylo usnesení samostatně právní moci, když nebylo v odvolací lhůtě napadeno odvoláním subjektivně legitimovaných účastníků k jeho podání.
7. Ze spisu soudního exekutora vedeného pod sp. zn. 176 EX 06055/14 vyplývá, že dne 9. 9. 2014 bylo zahájeno exekuční řízení k vymáhání pohledávky 4 345 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného příkazu, který vydal Český telekomunikační úřad, odbor pro východočeskou oblast dne 24. 2. 2014 pod č. j. ČTÚ-74 292/2011-636/II. vyř. – VeS. Okresní soud v Příbrami pověřil dne 16. 9. 2014 pod č. j. 23 EXE 2573/2014 – 22 vedením exekuce soudního exekutora. Doložka provedení exekuce nastala dne 6. 11. 2014. V exekuci nebyla a není postižena nemovitá věc. V exekuci nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti. Dne 30. 4. 2025 pod č. j. 176 EX 06055/14 - 80, soudní exekutor vydal výzvu podle § 55 odst. 7 exekučního řádu a tu dne 30. 4. 2025 doručil oprávněně, která se nevyjádřila.
8. Ohledně povinného bylo od 26. 8. 2021 vedeno u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. KSPH 68 INS 15721/2021 insolvenční řízení, které skončilo dne 7. 3. 2025, právní mocí usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2025, č. j. KSPH 68 INS 15721/2021-B-19. /vše patrné z insolvenčního rejstříku/

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

9. Podle § 55 odst. 7 exekučního řádu nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce, nebo aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví.
10. Podle § 55 odst. 8 věty první, třetí a čtvrté exekučního řádu nesouhlasil-li oprávněný, který není zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 9, se zastavením exekuce podle odstavce 7, vyzve ho exekutor ke složení zálohy na další vedení exekuce. Nepodal-li oprávněný návrh na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce, je povinen složit zálohu do 30 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy na další vedení exekuce. Nesložil-li oprávněný zálohu na další vedení exekuce ve lhůtě podle věty třetí, exekutor exekuci zastaví.
11. Podle § 55 odst. 11 věty čtvrté a páté exekučního řádu celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušeném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12.
12. Podle čl. II bod 1. zákona č. 255/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „náhradový zákon“), účinného od 26. 8. 2023, má soudní exekutor za úkony spojené se zastavením exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu právo na paušální náhradu nákladů ve výši 750 Kč, bylo-li exekuční řízení zahájeno přede dnem 1. ledna 2022 a byla-li v exekučním řízení přede dnem 1. ledna 2022 vyznačena doložka provedení exekuce, případně usnesení o nařízení exekuce přede dnem 1. ledna 2022 nabylo právní moci. Je-li soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se paušální náhrada nákladů o daň z přidané hodnoty.
13. Podle čl. II bod 3. náhradového zákona nevydává-li soudní exekutor usnesení o zastavení exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo ode dne, v němž byly splněny podmínky pro zastavení exekuce, došlo-li ke splnění podmínek pro zastavení exekuce později, právo na paušální náhradu nákladů podle bodu 1 soudnímu exekutorovi nevznikne.
14. Podle § 10 odst. 1 věty první až třetí zákona č. 214/2022 Sb., o zvláštních důvodech pro zastavení exekuce a o změně souvisejících zákonů, nestanoví-li se dále jinak, § 55 odst. 7 až 13 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i na exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V exekučních řízeních zahájených přede dnem 1. ledna 2022, v nichž přede dnem 1. ledna 2022 byla vyznačena doložka provedení exekuce, se do lhůty podle § 55 odst. 7 a 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, započítává doba, v níž nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc; § 55 odst. 12 zákona č. 120/2001 Sb. se použije obdobně. V řízení podle věty druhé lhůta podle § 55 odst. 7 a 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, neuplyne dříve než 1. ledna 2023.
15. Podle § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“), se zahájením insolvenčního řízení se spojují tyto účinky: výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

16. Nejvyšší soud ve své ustálené judikatuře (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 6. 2021, sp. zn. 20 Cdo 931/2021) opakovaně vyslovil závěr, že exekuční soud (soudní exekutor) je povinen zdržet se po zahájení insolvenčního řízení (po dobu trvání účinků s tím spojených) všech úkonů, jimiž má být výkon rozhodnutí bezprostředně realizován (viz též § 46 odst. 7 exekučního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013). V pozitivním slova smyslu lze podle (již ustálené) judikatury dovolacího soudu (srov. např. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2016, sp. zn. 31 Cdo 1714/2013) označit jako úkon, jímž se „provádí“ výkon rozhodnutí nebo exekuce, každý úkon, jímž má být výkon rozhodnutí nebo exekuce bezprostředně realizován (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2022, sp. zn. 20 Cdo 3499/2021).
17. Soudní exekutor v dané exekuci přistoupil z moci úřední k výzvě vůči oprávněnému, aby sdělil svůj souhlas nebo případný nesouhlas se zastavením exekuce, když shledal, že podle § 55 odst. 7 exekučního řádu ve spojení s § 10 zákona č. 214/2022 Sb., uplynula příslušná 6 letá doba jejího od posledního plnění povinného k uspokojení vymáhané povinnosti. Vzhledem k tomu, že se oprávněný nevyjádřil a nebyla exekucí postižena nemovitá věc povinného, přistoupil soudní exekutor k zastavení předmětné exekuce. Současně v napadeném výroku IV. usnesení uložil soudní exekutor státu povinnost uhradit mu paušální náhradu za úkony spojené se zastavením exekuce ve výši 907,50 Kč. Exekuční soud, jehož prostřednictvím měl stát splnit uvedenou povinnost, napadl dotčený výrok s poukazem na skutečnost, že 6 letá doba bezvýslednosti uplynula již před 1. 1. 2023 a z hlediska náhradového zákona pak výzva oprávněnému byla zaslána opožděně. Pokud exekuční soud napadl výlučně výrok IV. citovaného usnesení soudního exekutora, pak postupoval správně, když jde o organizační složku státu, jejímž prostřednictvím stát hradí soudnímu exekutorovi danou paušální náhradu, přičemž pouze z uvedeného výroku vznikají státu práva a povinnosti. Pouze ve vztahu k němu je pak stát, jednající prostřednictvím exekučního soudu, subjektivně legitimován k podání odvolání. Případné pochybení soudního exekutora při rozhodování ve věci samé, tj. při zastavení exekuce aniž by byly splněny zákonné podmínky, se odrazí v absenci nároku na přiznání paušální náhrady podle čl. II odst. 1 náhradového zákona.
18. Soudní exekutor může přistoupit k zahájení mechanismu vedoucího buď k zajištění zálohy na další vedení exekuce, nebo k jejímu zastavení z důvodu její bezvýslednosti po dobu vymezenou v § 55 odst. 7 exekučního řádu až v okamžiku, kdy doba, po kterou nebylo ničeho vymoženo na vymáhanou povinnost ve svém součtu, tj. bez započtení dob, kdy příslušná doba neběžela, dosáhla délky 6 let počítaných buď od doložky provedení exekuce, nebo od posledního vymožení plnění. Zde doložka provedení exekuce nastala dne 6. 11. 2014, dle obsahu exekutorského spisu před vydáním rozhodnutí k plnění v rámci exekuce nedošlo, proto od vyznačení doložky provedení exekuce počala běžet šestiletá doba, příp. dvanáctiletá mezní doba, případné bezvýslednosti a uplynula by dni 1. 1. 2023 (k datu účinnosti úpravy zastavování bezvýsledných exekucí). V daném případě však ještě před datem 1. 1. 2023, dne 26. 8. 2021 došlo ke stavění předmětné doby v důsledku zahájení insolvenčního řízení a tento stav trval do 7. 3. 2025. Pokud byla výzva ze dne 30. 4. 2025 oprávněně k vyslovení souhlasu či nesouhlasu se zastavením exekuce doručena dne 30. 4. 2025, pak se tak stalo po uplynutí více jak 6 nepřetržitých let bezvýslednosti a v rámci 12 měsíců poté, kdy došlo odpadnutí stavění doby bezvýslednosti. Je třeba připomenout, že zahájení insolvenčního řízením má účinek nejen v podobě stavění dob podle § 55 odst. 7 resp. § 55 odst. 11 exekučního řádu, ale i v podobě nemožnosti dalšího provádění exekuce. Podle ustálené judikatury (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2016, sp. zn. 31 Cdo 1714/2013, publik. ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 56/2017) vydání usnesení o zastavení exekuce není úkonem, jímž se exekuce „provádí“. Tímto úkonem nebude ani výzva ve smyslu § 55 odst. 7 exekučního řádu, v jejíž rámci soudní exekutor oznamuje oprávněnému naplnění podmínek bezvýslednosti a zjišťuje jeho souhlas nebo nesouhlas se zastavením exekuce. Naopak nepřichází v úvahu další krok v případě nesouhlasu, a to výzva ve

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

smyslu § 55 odst. 8 exekučního řádu ke složení zálohy na další vedení exekuce, když složení této zálohy je podmínkou dalšího následného provádění exekuce, které je v dané exekuci účinky probíhajícího insolvenčního řízení zapovězeno. S ohledem na výše uvedené soudní exekutor nepochybil, pokud oprávněnou ve lhůtě 12 měsíců od ukončení insolvenčního řízení vyzval ke sdělení souhlasu nebo nesouhlasu se zastavením dané exekuce po splnění podmínek její bezvýslednosti a po marném uplynutí lhůty přistoupil k vydání rozhodnutí o jejím zastavení. Vznikl mu tak nárok na paušální náhradu nákladů od státu, kterou mu vyplatí exekuční soud.

19. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že je namístě postup podle § 219 o.s.ř. a výrok IV. usnesení soudního exekutora potvrdil jako věcně správný. Nutno však podotknout, že napadené usnesení soudního exekutora je nesprávné v tom, že jeho odůvodnění proběhlé insolvenční řízení nijak nezmiňuje a soudní exekutor se svou argumentací přichází až v reakci na podané odvolání. Pokud by usnesení bylo odůvodněno řádně, zajisté by k podání odvolání nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podat dovolání.

Praha 10. prosince 2025

JUDr. Martina Kasíková, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná